

στασίων, καθ' δօν μόνον ἐν ὑφίσταται τοιοῦτον, τὸ τῆς Αἰγαίων.

”Η ἔνιατα συγκέντρωσις προϋποθέτει καὶ τὴν ὑπάρξιν ἐργοστασίων. Διὰ τῆς συσκευασίας τοῦ σταφιδοκάρπου εἰς συγχρονισμένα ἐργοστάσια θέλει τυποποιηθῆ ὁ πρὸς ἔξαγωγήν σταφιδοκάρπος καὶ βελτιωθῆ σημαντικῶς ἡ ποιότης του. Η νέα Διοικησίς τοῦ Α.Σ.Ο. πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου προσπαθείας μας».

Τούτει περαιτέρω δ. κ. Καλαπόδης διὰ τὴν προβλεπόμενη διὰ τῶν νέων φυτειῶν αὔξησης τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ παρατηρουμένη ὑφεσις τῶν ἔξαγωγῶν θὰ προκαλέσῃ χειροτέρευσιν τῆς καταστάσεως.

—Τὸ ἔξαγωγικὸν ἐμπόριον, συνεχίζει, δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἔξεύρεσιν νέων ἀγορῶν. Πρέπει νὰ διευρύνθῃ ἡ ἔξαγωγὴ καὶ ἡ κατανάλωσις ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. ”Η ἔξαγωγὴ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὑπολείπεται τῆς περιστινῆς κατὰ 5.000 τόνους, κατὰ δὲ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐπὶ παραγωγῆς τοῦ 1956) 57 ἐξ 92.200 τόνους ἔχηθησαν 60.862, τὸ 1957) 58 ἐπὶ παραγωγῆς 86.050 ἡ ἔξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 65.914 τόνους. Τὰ ὑπόλοιπα τῶν δύο τούτων χρήσεως 52.474 τόνων θὰ προεκάλουν δξεῖαν σταφιδικὴν κρίσιν, χάρις ὅμως εἰς τὴν οἰνοποίησιν η κρίσις αὐτῇ, ὡς προείπον, ἀπετράπη.

”Αὐτὸς είχον νὰ σᾶς εἴπω, κύριοι συνάδελφοι, καὶ νὰ σᾶς τονίσω ἐν κατακλεῖδι διὰ τὸ μόνον διὰ τῆς ἔνιατας διαχειρίσεως, ἵτοι διὰ τῆς συγκεντρώσεως ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. τοῦ σταφιδοκάρπου, τῆς διαθέσεως τούτου ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. εἰς τὸ ἀλεύθερον ἐμπόριον αὐτοῦ, τῆς σταθεροποιήσεως τῶν τιμῶν καὶ τῆς ἐντάσεως τῶν προσποθειῶν μας διὰ τὴν ἔξεύρεσιν νέων ἀγορῶν θὰ καταστῇ δυνατή ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ἐπερχομένης σταφιδικῆς κρίσεως».

’Ακολούθως διμιεῖ διευθύνων σύμβουλος τοῦ Α.Σ.Ο. κ. Ιωάννης Παπαδόπουλος, δ. δποιοὺς λέγει τὰ ἔντονα:

—Καίτοι ἐπαρκῶς ἔξετέθησαν τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Σταφιδοπαραγωγὴν ζητήματα ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Α.Σ.Ο. Θεωρῶ καθῆκον μου νὰ προσθέσω δλ̄γα τινὰ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἔτῶν 1956/57 καὶ 1957/58.

”1) Η ἰσοδείλα τῆς σταφίδος τοῦ ἔτους 1957 ἀνῆλθεν εἰς τόνους 86.000, τοῦ δὲ ἔτους 1956 ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 92.000, ἡ ὑψηλοτέρα τῶν μεταπολεμικῶν ἔτῶν.

”2) Η ἔξαχθεῖσα ποσότης (Ἐμπορικὴ διακίνησις) κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1957, 66.000 τόνοι, δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀκρωτικὴ λαμβανομένου ὑπὸ ὅψιν τοῦ ὕψους ἀποθεμάτων σταφίδος παλαιᾶς ἰσοδείλας (δευτέρᾳ κατὰ σειρὰν ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῶν μεταπολεμικῶν ἔτῶν), κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1956

ἡ ἔξαγωγὴ ἀνῆλθε μόνον εἰς 60.826 τόνους, ἀπομεῖναν πλεόνασμα σταφίδος ἔξαγωγήμου ποιότητος ἐξ 22.000 τόνων.

”3) Η κατὰ γεωγραφικὸν χώρον κατανομὴ τῶν ἔξαγωγῶν καὶ κατὰ τὰ δύο ἀπολογικά δέμανα ἔτη παρέμεινεν ἀμετάβλητος. Τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον ἀποτελεῖ τὸν καλλιτερον καὶ μεγαλύτερον πελάτην τῆς σταφίδος μας ἀπορροφόνταν τοῦ 70ο] τοῦ συναλλοκού ἔτησιου ὕγκου τῶν ἔξαγωγῶν μας. Οὕτω κατὰ μὲν τὸ 1956 ἔχηθησαν εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον 45.005 τόνοι σταφίδος κατὰ δὲ τὸ 1957 ἔχηθησαν 49.619 τόνοι σταφίδος. Αἱ λοιπαὶ πελάτιδές μας χώραι Δυτικὴ Γερμανία, Ολλανδία, ἔπονται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν.

”4) Η τοιαύτη μονοπωλιακὴ τρόπον τινὰ ἔξαρτησις τῆς ἔξαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς κορινθιακῆς σταφίδος είναι ἐπόμενον νὰ δοκιμάζεται ὑπὸ κρίσεως αἰτινες μόνον διὰ τῆς διευρύνσεως τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως δύνανται νὰ ἀφανισθοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιτελείν τούτου δέον νὰ προηγηθῇ ἡ ἔτη νέων βάσεων δργάνωσις τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος.

”4) Τὰ ἐναπομείναντα πλεονάσματα ἔχουν τῆς ἰσοδείλας 1956 ἀνῆλθον εἰς 22.000 μετρικοὺς τόνους (=24 ο) τοῦ συνόλου τῆς παραγωγῆς· ἐκ δὲ τῆς ἰσοδείλας 1957 εἰς 5.565 τόνους (6,5 ο) τοῦ συνόλου τῆς παραγωγῆς). Τὰ πλεονάσματα ταῦτα είναι ἀληθές διὰ τὴν εἰστήσαν τὴν σταφιδικὴν οικονομίαν εἰς κρίσιν ἀπὸ τὴν δύοταν ἔχηθησαν, χάρις εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν οἰνοποίησιν καὶ ἔξαγωγὴν 60.000 τόνων ἔχοστα φιδιτῶν οἰνων εἰς Γαλλίαν.

”5) Αἱ ἐτήσιαι μέσαι τιμαὶ πωλήσεως σταφίδος κατὰ μὲν τὸ 1956 ἐν τῇ ἀλεύθερῃ ἀγορᾷ διεμορφώθησαν εἰς τὴν τιμὴν τῶν δρχ. 8,06 κατ' ὅκαν ἥτοι ἵσαι περίπου μὲν τὴν μέσην τιμὴν ἀσφαλείας τῆς σταφίδος, ἐνῷ τοῦ ἔτους 1957 ἡ μέση ἐτήσια παραγωγικὴ τιμὴ διεμορφώθη εἰς δρχ. 7,80 ἥτοι ἀνωτέρα κατὰ 2,8 ο) τῆς γενικῆς μέσης τιμῆς ἀσφαλείας τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Τὸ ἀποκτηθέν δὲ συνάλλαγμα ἐκ τῶν ἔξαγωγῶν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος τοῦ ἔτους 1956 (60.862 τόν.) ἀνῆλθεν εἰς 16,8 ἑκατομμύρια δολλάρια τοῦ δὲ ἔτους 1957 (66.000 τόνοι) ἀνῆλθεν εἰς 17 ἑκατομμύρια 233 χιλιάδες δολλάρια.

”Τὸ τεῦλεν εἰς ἐφαρμογὴν πρόγραμμα ἀνεγέρσεως σταφιδαποθηκῶν καὶ Γραφείων Α.Σ.Ο. εὑρίσκεται ἐν πλήρει ἔξελλει ὥστε ἐντὸς δλ̄γου νὰ ἔχῃ περχτωθῆ τοῦτο διὰ τῆς ἀνεγέρσεως εἰς 27 πόλεις ἡ χωρία τῆς σταφιδοφόρου Πελοποννήσου καὶ Ιονίου νήσους, ἀποθηκῶν συναλικῆς δαπάνης δραχ. 20.000.000. Η ἔλλειψις τῶν καταλλήλων καὶ συγχρονισμένων ἀποθηκευτικῶν χώρων